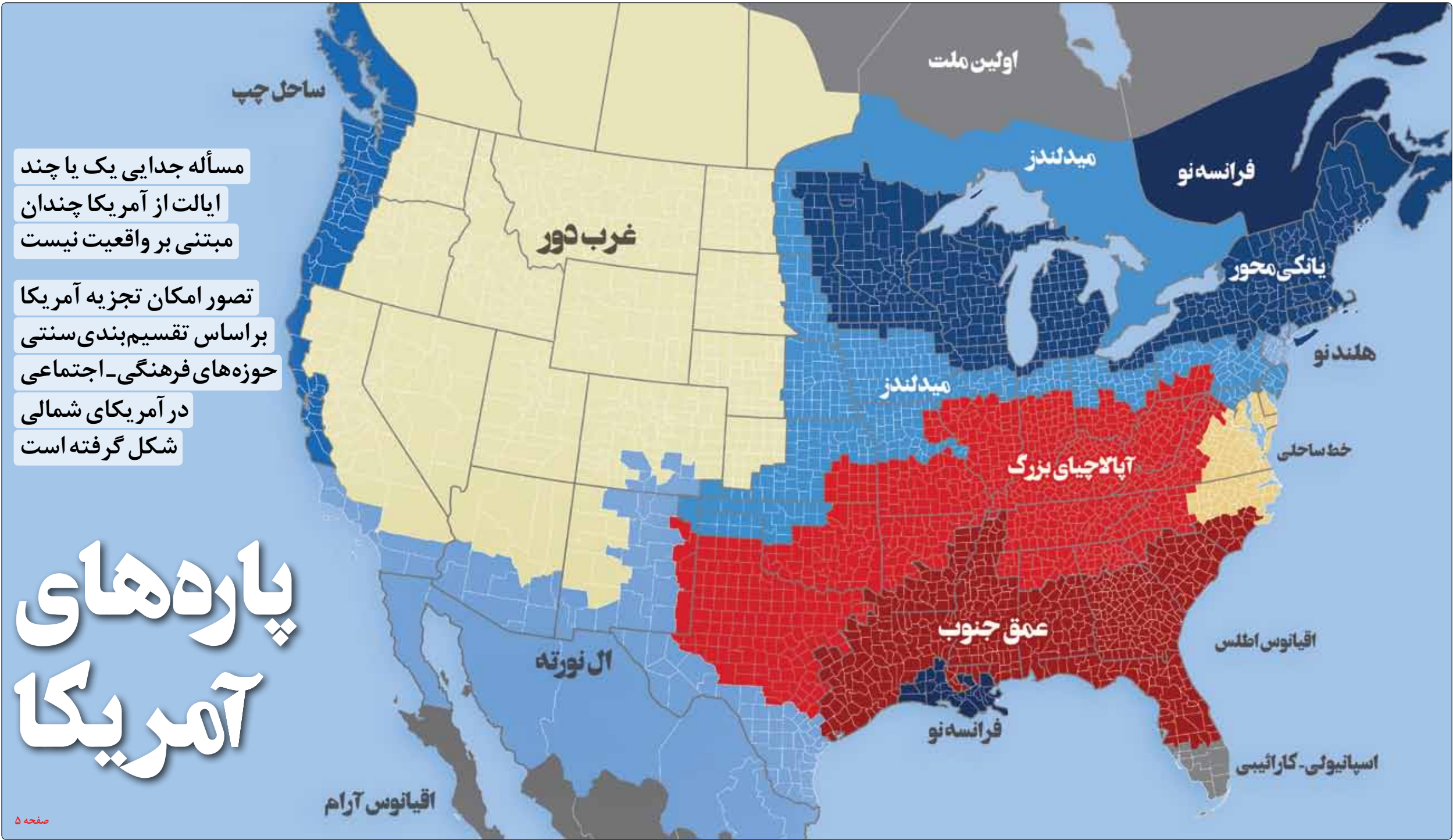

نمایندگان و رئیس مجلس شورای اسلامی به تلاش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای اخاذی سیاسی از ایران واکنش نشان دادند

دستور کار مقاومت فعال

محمدباقر قالیباف: ملت ایران راه مقاومت فعال را برگزیده است و مسیری جز این **در ماه‌های آینده** وجود نخواهد داشت؛ مذاکره با آمریکا **مطلقاً ممنوع** است

صفحه ۲

پارده‌های آمریکا

مصطفی چمران هم ذوابعاد بود هم جمع اضداد

| حجت احسان‌بخش |

بخواهیم دانشگاه جمهوری اسلامی، در آینده عناصری مثل چمران را پرورش بدهد.

روحیه استکبارستیزی و مبارزه با آمریکا نکته مهم در زندگی شهید چمران است. چمران در واقعه ۱۶ آذر ۱۳۳۲، در اعتراض دانشجویان به دیدار ریچارد نیکسون، معاون رئیس‌جمهوری وقت آمریکا از ایران، مجروح می‌شود و در دهمین سالگرد این واقعه، مقاله مفصلی در این باره نوشت که در نشریه کنفرانس بین‌المللی دانشجویان در آمریکا به چاپ رساند. وی در دوران تحصیل خود در آمریکا به مبارزه سیاسی-اعتقادی خود ادامه می‌دهد و به این دلیل بورسیه تحصیلی‌اش قطع می‌شود. اوایل دهه ۱۳۴۰، چمران به همراه دانشجویان ایرانی و نیز دانشجویان مسلمان سایر کشورهای اسلامی، «انجمن اسلامی دانشجویان آمریکا و کانادا» را پایه‌گذاری می‌کند که به یکی از فعال‌ترین سازمان‌های اسلامی در آمریکا مبدل شد. او به چندین زبان از جمله عربی، انگلیسی و فرانسه تسلط داشت. چمران چندین بار به لبنان سفر کرده بود ولی اواخر ۱۳۴۹ بار دیگر برای ادامه مبارزه سیاسی و به دعوت امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، راهی لبنان شد و در جنوب آن اقامت گزید و از همانجا با فلسطینی‌ها نیز ارتباط گرفت.

او با همراهی امام موسی صدر «حرکه المحرومین» و شاخه نظامی آن، «مل» را تشکیل داد و مدیریت مدرسه صنعتی جبل‌عامل را در صور به عهده گرفت. جالب است چمران در لبنان برای کمک به مردم فقیر آنجا کارهای فراوان اقتصادی انجام داد که از جمله آن برای شیعیان فقیر در صور کارگاه قالی‌بافی دایر کرد.

ادامه در صفحه ۶

مثل یک مه غلیظ، فضا را نامشخص می‌کند؛ چراغ مه‌شکن لازم است که همان بصیرت است. نمونه این فهم و بصیرت شهید چمران در عرصه سیاسی فراوان است ولی تبلور آن را می‌توان در قضیه دفاع او از ارتش بعد از کودتای نوزه مشاهده کرد که در آن فضای مبهم و سنگین مقابل کسانی که شخصیتی چندبعدی بوده‌اند که هر بعد آن نیاز به روحانی ایستادگی کرد و به دفاع از ارتش پرداخت و با بصیرت و زمان‌سنجی خود نگذاشت ارتش را منحل کنند.

لذا شهید چمران دارای شخصیتی ذوابعاد و جامع‌الاضداد بود که بررسی و واکاوی هر بعد آن خود نیاز به زمان طولانی دارد و هر یک کتابی مستقل خواهد شد. شخصیت شهید مصطفی چمران بسیار شبیه شخصیت شهید حاج‌قاسم سلیمانی است. هر کدام در عین عشق و ایمان به خدای متعال و روحیه طبیعی بسیار لطیف، جنگاوری مسلط به فنون نظامی، فرماندهی دلاور و حاضر در صحنه نبرد و دارای بینش سیاسی قوی و بصیرت کامل بودند. تعبیر رهبر انقلاب نیز درباره هر ۲ شهید چمران و سلیمانی این موضوع را تأیید می‌کند. رهبر انقلاب شهید چمران را اینطور وصف کرده و مانند همین تعبیر را نیز درباره شهید سلیمانی بیان داشتند: شهید چمران دنیا و مقام برایش مهم نبود؛ نان و نام برایش مهم نبود؛ به نام کی تمام بشود، برایش اهمیتی نداشت. بانصاف بود، بی‌رودریاستی بود، شجاع بود، سرسخت بود. در عین لطافت و رقت و نازک‌مزاجی شاعرانه و عارفانه، در مقام جنگ یک سرباز سختکوش بود. او آب و آتش را با هم داشت. در دانشگاه پرورش انسان در تراز شهید چمران لازم است؛ این را لازم داریم. این توقع بیجا نیست که ما

این روزها ایام سالروز شهادت مرد عرصه‌های مختلف دفاع

از وطن شهید دکتر مصطفی چمران است. نوشتن و صحبت کردن از شهید چمران کاری بسیار سخت است، چرا که نیاز به احاطه کامل به شخصیت این شهید بزرگوار دارد به دلیل اینکه ایشان دارای شخصیتی چندبعدی بوده‌اند که هر بعد آن نیاز به واکاوی و تحلیل دقیق دارد. اگر به شهید چمران از لحاظ علمی بنگریم او کارشناسی ارشد مهندسی برق، دکتری رشته الکترونیک و فیزیک پلاسما را به ترتیب از دانشکده فنی دانشگاه تهران، دانشگاه تگزاس و دانشگاه برکلی کالیفرنیا آمریکا گرفته است و در واقع یک دانشمند بوده است. از بعد نظامی به ایشان نگاه کنیم چریکی قوی و مسلط به فنون نظامی بود که به قول رهبر انقلاب، تربیت و آموزش‌های جنگ را شهید چمران درست کرد و انصافاً به کارهای چریکی وارد بود. از بعد معنوی به شخصیت شهید چمران نظر کنیم به درجه والایی از عرفان رسیده بود که عاشقانه با معبود خویش راز و نیاز می‌کرد. از لحاظ هنری نیز یک هنرمند زبردست در عرصه‌های مختلف هنری بود؛ نقاشی می‌کشید، شعر می‌گفت که نشان از طبع لطیف و آکنده از عشق او بود و عکاس ماهری بود که باز به قول رهبر انقلاب، چمران عکاس درجه یک بود. از لحاظ سیاسی اگر به شخصیت شهید چمران بنگریم که البته متناسفانه کمتر به آن پرداخته شده است، بسیار دقیق و نکته‌سنج بود. رهبر حکیم انقلاب در توصیف شخصیت سیاسی شهید چمران می‌فرماید: ایشان دارای بینش روشن، نگاه سیاسی کاملاً شفاف و فهم عرصه بود. بعد معلوم شد که نگاه سیاسی و فهم سیاسی و آن چراغ مه‌شکن دوران فتنه را هم دارد. فتنه

رفتار نه تنها سبب کنار آمدن کشور زورگو نمی‌شود، بلکه آن کشور یا کشورها را در زورگویی و ایجاد فشار بیشتر مصمم می‌کند.

این فرمول، فرمول اساسی روابط بین‌الملل است. در تنازع بقا میان کشورها اگر دولتی ساده‌لوحانه تمام تخم‌مرغ‌ها را درون سبد رقیب بگذارد و خوش‌خیالانه صرفاً وعده‌ها را معتبر و امضای وزیر خارجه کشور دیگر را تضمین بلداند، نتیجه‌اش می‌شود همین وضعیتی که الان میان ایران و غرب شکل گرفته است.

نفذ این گزاره اما پاسخ هوشمندانه به هر اقدام حتی کوچکی است که به منافع ملی ایران تعرض کند. طراحی اقدام متناسب و اجرایی کردن آن در واکنش به بدهدیی یا رفتار خصمانه کشورهای متخاصم، در گام اول این مسأله را در دستگاه محاسباتی این کشورها ایجاد می‌کند که گام را فراتر گذاشتن و تداوم تعرض به منافع ملی آن کشور، چه واکنش دیگری را در پی دارد. بنابراین واکنش متناسب، ترمز تعرض به منافع ملی از سوی کشورهای متخاصم را می‌کشد که با سرعت این کشورها در تهاجم به منافع را کندتر می‌کند. بنابراین برای آنکه بتوان در چرخه تعرض به منافع ملی از سوی کشورهای متخاصم خلل وارد کرد، باید اقدام متناسب عملیاتی شود. جنس اقدام مجلس یازدهم در واکنش به قطعنامه شورای حکام از همین جنس است. دست گذاشتن بر ۲ مسأله مناسب مانند نظارت‌ها و پروتکل الحاقی، رفتاری است که پتانسیل پشیمان کردن کشورهای غربی از اقدام خود را دارد. پروتکل الحاقی و نظارت‌های آنلاین چشم‌های همیشه بیدار جاسوسان بر تأسیسات هسته‌ای ایران بوده است. کور کردن این چشم‌ها برای شورای حکام آژانس انرژی اتمی درس آموز خواهد بود.

کور کردن چشم جاسوس!

| کمیل نقی‌پور |

می‌کند و در نهایت می‌پذیرد در نتیجه تبدیل کردن صنعت هسته‌ای کشور به یک برنامه کوچک هسته‌ای، برخی امتیازات نسبی کشورهای غربی را دریافت کند. با فرارسیدن موعد دریافت امتیازات از کشورهای اروپایی، «دبه کردن» آغاز می‌شود. آمریکای زمان اوباما و دولت‌های اروپایی به تعهدات خود عمل نمی‌کنند اما رئیس‌جمهور و وزیر امور خارجه‌اش به جای اقدام واکنشی متناسب، رفتار آمریکا و اروپایی‌ها را توجیه می‌کنند. این چرخه ادامه پیدا می‌کند به این معنا که در قبال عدم اجرای تعهدات کشورهای اروپایی، مقامات ایران دلیل می‌آورند و رسانه‌ها و مردم را به «گالنی‌ای» حواله می‌دهند که بعدها قرار است برسد.

نتیجه رفتار روحانی نیاز به تحلیل خاصی ندارد. آمریکا و اروپا اقدامات خلاف برجامی خود مانند وضع تحریم‌های جدید، بی‌تفاوتی نسبت به تعهدات برجامی و... را ادامه می‌دهند، چون می‌دانند ایران پاسخ مناسبی نمی‌دهد. به بیان دیگر آمریکا و اروپا هنگامی که می‌بینند ایران تعهدات خود را بدون آنکه طرف مقابل تعهداتش را به اجرا بگذارد «تعام و کمال» عملی می‌کند، چه دلیلی دارد با به اجرا گذاشتن تعهدات برجامی، فشار بر ایران را بکاهند.

کار به جایی می‌رسد که آمریکا از برجام خارج می‌شود ولی دولت همچنان تعهدات و محدودیت‌های خودخواسته برجامی را ادامه می‌دهد. در گام بعدی اروپا مکانیسم ماشه را فعال می‌کند اما دولت خود را همچنان متعهد به نظارت‌های فرابروتکلی می‌داند با شورای حکام قطعنامه علیه ایران تصویب می‌کند اما دولت ترجیح می‌دهد سکوت کند.

رفتار دولت روحانی با آمریکا و اروپا این گزاره را تأیید می‌کند اگر مقابل زورگو یک گام کوتاه بیایی، این

مجلس شورای اسلامی واکنش به اقدام شورای حکام

آژانس انرژی اتمی، از دولت خواست اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی را متوقف و نظارت‌های آژانس بر برنامه هسته‌ای ایران را آفلاین کند. این مهم‌ترین اقدام واکنشی مجلس در برابر زیاده‌خواهی‌های غرب از زمان مذاکرات برجام تاکنون بوده است. در ۲ دوره اخیر مجلس، اکثریت نمایندگان همسو با اقدامات دولت، نقش حمایتی از این اقدامات و سیاست‌ها را ایفا می‌کردند. تصویب برجام در ۲۰ دقیقه در اواخر عمر مجلس نهم که ریاست آن مجلس را علی لاریجانی برعهده داشت، عمق همسویی دولت و مجلس وقت را در موضوع هسته‌ای نشان داد. در دوره دهم، مجلس شورای اسلامی سیاست همراهی کامل با سیاست‌های دولت بویژه در سیاست خارجی را ادامه داد و عملاً خود را از نقش‌آفرینی در سپهر سیاسی کشور حذف کرد. البته دود این همراهی نه تنها به چشم نمایندگان همسو با دولت که با عدم اقبال مردم از ورود به مجلس یازدهم بازماندند رفت، بلکه دود همراهی بی‌چون و چرای آنان با دولت، به چشم یک ملت رفت و کار به جایی رسیده است که در پاسخ به ۵ سال اجرای بی‌کموکاست تعهدات هسته‌ای از سوی ایران، شورای حکام با محوریت ۳ کشور اروپایی، قطعنامه توبیخی علیه ایران صادر می‌کند!

البته تالی منطقه‌ای رفتار دولت و مجلس ایران در قبال اروپا، اقدام تهاجمی اروپا علیه ایران است. به این گزاره توجه کنید: تیم مذاکره‌کننده دولت روحانی و هم‌تایان‌شان در کشورهای ۵۰+۱ به یک توافق جامع در موضوع هسته‌ای دست پیدا می‌کنند. دولت ایران در توافق چندین بار از خطوط قرمز عقب‌نشینی